

УДК 37.016:80]:004(043.2)

Богдан ШВЕЦЬ*Національний авіаційний університет, Київ*

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЦИФРОВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ-ФІЛОЛОГІВ ТА ЇХ РІШЕННЯ

Можливості, які надають сучасні інформаційні технології, є вагомими для вивчення мови. На сучасному етапі навчання іноземної мови, завдяки широкому поширенню і застосуванню нових інформаційних технологій, з'являється потреба у вдосконаленні способів реалізації процесу навчання майбутніх філологів за урахування тенденцій удосконалення й модернізації освіти XXI ст. з метою формування цифрової компетентності сучасних фахівців.

Ще кілька десятиліть тому, вимоги до володіння цифровою компетентністю не були вкрай серйозними, однак в даний момент майже не можливо уявити спеціаліста з низьким рівнем цифрової обізнаності. Що більш обізнаним є спеціаліст в застосуванні технологій - необхідних для його фаху, то більш затребуваним він є на ринку праці. [3]

Інтерес до даної теми можна спостерігати в працях як відчизняних, так і закордонних вчених. До відчизняних науковців можна віднести: О. Гриценчук, І. Іванюк, Л.. [2]

Іспанські вчені Т. Torres-Coronas та М. Vidal-Blasco розглядають цифрову компетентність як здатність використовувати комп'ютери для отримання, оцінювання, зберігання, створення, подання та обміну інформацією, а також для спілкування та участі у спільних віртуальних мережах. На думку фінських вчених L. Pomäki, and M. Kankaanranta цифрова компетентність це насамперед володіння базовими навичками ІКТ, а також уміння використовувати цифрові пристрої та додатки у нових та складних ситуаціях відповідно до вимог.[1]

Зважаючи на виклики, які сьогодні створюють різкі зміни в нинішньому інформаційному суспільстві, в закладах вищої освіти присутній серйозний рівень навчання цифрової компетентності – це можуть бути як предмет « Інформаційні технології», так і навчальна практика, яка стосується роботи з необхідними програмами, що присутні в фаховій підготовці певних фахівців. Проте коли мова заходить саме про формування цифрової компетентності студентів напрямку філологія, даних підходів не завжди може бути достатньо.

Однією з найбільш поширених проблем, які трапляються в ході освоєння студентами певних технологій, є психологічний бар'єр, який

супроводжується низьким рівнем цифрової компетентності. Студент може бути гарно обізнаним в роботі з будь-якими гаджетами, однак, водночас його рівень володіння найбільш необхідними програмами, такими як наприклад Word або Excel може бути в край низьким. Особливо це стосується студентів початкових курсів, чий психологічний вік може не сприймати даний виклик належним чином.

Згадуючи поширені проблеми, пов'язані з набуттям цифрової компетентності студентами - філологами, не можна не взяти до уваги той момент, що переважна більшість студентів-філологів, це люди з нахилом саме до гуманітарних дисциплін, тому далеко не всім може легко даватися цифрова робота як на початкових етапах її освоєння, так і на дещо вищих.

Сьогодні, в усіх університетах України, де є напрям підготовки “Філологія”, в програмі підготовки присутня дисципліна “Інформаційні технології”. Дана дисципліна має грамотну послідовність викладання необхідних для філологів програм, наприклад студенти початкових курсів зазвичай вивчають роботу з словниками, тим часом як студенти старших курсів працюють з необхідними для перекладу інструментами на кшталт SDL Trados, та над створенням глосаріїв. Однак в більшості університетів предмет “Інформаційні технології” є дещо узагальнюючим предметом, де вивчають як роботу з фаховими програмами так і роботу з комп'ютером в цілому. Враховуючи те, що на сьогоднішній день діджиталізація охоплює всі сфери науки та праці і має більш стрімкий темп розвитку ніж кілька десятиліть тому – дисципліна “Інформаційні технології” повинна бути розколена на кілька предметів, наприклад, робота з мережевими технологіями повинна викладатися окремо. Філолог з високим рівнем цифрової компетентності повинен бути обізнаним в роботі, пов'язаній з будь-якими необхідними інформаційними системами не гірше ніж в роботі з фаховими програмами.

Окремо слід звернути увагу на те, що для формування цифрової компетентності філологів, викладачі фахових дисциплін також повинні бути добре обізнаними у використанні технологій, необхідних для роботи в сфері філології. При проведенні практичних занять, викладач повинен надавати перевагу використанню технологій, які студенти засвоюють на предметах, які стосуються вивчення інформаційних технологій. Також, при вивченні певних мов, студенти повинні практикуватися з технологіями, які можуть сприяти розвитку сприйняття мови на слух та інших якостей, необхідних для вільного володіння мовою, як наприклад аудіювання чи прослуховування аудіозапису з метою синхронного перекладу.

З розвитком цифрових технологій відповідно виникають певні проблеми в їх освоєнні, для продуктивного набуття цифрової компетентності майбутніми філологами, необхідна робота з фаховими програмами як на початковому так і на кінцевому етапах навчання. Крім того, важливим є заохочення викладачами студентів до використання цифрових технологій для засвоєння матеріалу та роботи з ним.

Список літератури

1. Буйницька О.П., Василенко С.В. Корпоративний стандарт цифрової компетентності викладача університету. Відкрите сучасне е-середовище сучасного університету. Київський столичний університет імені Бориса Грінченка. Київ, 2022. №12. С. 1-20.

2. Опалюк Т. Цифрова компетентність як складова професійної компетентності студентів філологічних спеціальностей. Освіта. Інноватика. Практика. Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка. Кам'янець-Подільський, 2022. Том 10, № 8. С. 42-46.

3. Сухомлин О. Цифрова компетентність здобувачів вищої філологічної освіти в умовах сучасних запитів суспільства: ціннісний аспект. Молодь і ринок. Інститут педагогіки НАПН України. Київ, 2022. №2/200. С. 170-175.

*Науковий керівник: Анжеліка КОКАРЄВА,
канд. пед. наук, професор*

УДК: 378.091.59 (0.43.2)

Ігор ШЕВЧЕНКО

Національний авіаційний університет, Київ

ЧЛЕНСТВО В ОРГАНАХ СТУДЕНТСЬКОГО САМОВРЯДУВАННЯ ЯК ЧИННИК РОЗВИТКУ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Діяльність органів студентського самоврядування (далі ОСС) у закладах вищої освіти (далі ЗВО) є важливим аспектом в контексті реалізації громадянських прав здобувачів вищої освіти, формування у них почуття відповідальності, уміння розв'язувати соціальні, економічні та освітні проблеми.

Головна мета діяльності органів студентського самоврядування полягає передусім у створенні умов самореалізації молодих людей в інтересах особистості, суспільства і держави, у захисті прав студентів [4].